

ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΤΟΝΙΔΗ.

« Η ΣΑΡΚΑ ΤΗΣ ΜΟΡΧΑΡ »

ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΜΙ ΑΖΙΟΝΩΦ

Του Βασίλη Αζιονώφ τον γνώρισα τον Φεβρίο του 1992 στο Λεμπτόριο του Πανεπιστημίου Πάρισης της Νέας Υόρκης, που είχε σαν θέμα τον εγώ της διαμόρφωσης στις αλλαγές που είχαν γίνει στην αλγερική κοινωνία. Μου ήταν ήδη γνωστό το όνομα όταν είχα στο 80 είχε ξεκινήσει ο δρόμος μου από ένα βιβλίο του κι εξαργυρώθηκε να εγκλιματιστεί την κοσμοπολίτικη ένωση σαν αλληλεπιδράσεις. Ήταν ήδη γνωστό, ότι η μητέρα του η συγγραφέας Ευγενία Γκινεμπουερν είχε περάσει από Γκαζακ κι ένα βιβλίο της για τα ερωτήματα συγκρούσε, που κυριολεκτικά αργότερα έδωσε πάλι την αμύδαλα μιας εφελκυστικής ετοιμότητας. Το βιβλίο εκείνο χενόρεσε πρότερα σαν πρόκληση για διακριτικό έργο που το ανέβασε το δέλεο της Μόσχας "καθρέφην" κι το μετέφερε μάλιστα τον περασμένο Νοέμβριο σε περιοδικό του στις ΗΠΑ. Εκεί δώσαμε με κι το φανταστικό μας με τον Αζιονώφ για μια νέα συνάντηση.

Είχε γίνει κι ο πατέρας του δική του ιστορία με αίμα. Ουίλντς μετά την Επανάσταση Πρόεδρος του Κομμούνα του Καζάν και μέλος της ~~Κ~~ Πανερωσιακής Εκτελεστικής των Κομμουνιστών στην εσχάτη των μεγάλων ανακαταστάσεων του Κλάιν και είχε κι εκείνος στα περιβόλια Γκαζακ. Είχε δεν είναι τυχαίο, που το πρόθετο μυστικό του

ΚΝ2.47

Βασίλ Αζιόνωρ "Η εἰμα Ins Μόσχας"
εἶναι αφερωμένο εἰς τὴν πατέρα καὶ εἰς τὴν
μητέρα, εἰς τὸν Πάτερ Αζιόνωρ καὶ εἰς τὴν Συζυ-
γία Γυνοματσεφκ.

Τότε το 92, κάναμε πρῶτες κούβεντες με-
τὰ τὸν Αζιόνωρ. Δούσεως ἴδην ἀπὸ χρόνια εἰς
καθολικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον "Τζωρτζ Μείσον"
Ins Βιερτίνια καὶ ἔτα ἡ καλαχυστικὰ, πρῶ-
το συλλογόντων μπροστά εἰς τὴν μάλα μας εἰς τὴν
μεγαλήν του πατρίδα, ἡ πρῶτο ἀποδοῦσε ἀπὸ
μακρὰ. Το φυσιογνωμῶδες φυσικὰ δὲ ἴδην κα-
κῶς καυοδοῖσιν ἡ τὴν καλῶς εἰς τὸν συλλο-
γῶν καὶ ἔχε κερῶδες κῆκενο καὶ τὴν σκω-
φέντα του εἰς δῶρον. Δὲν ἴδην εἶδον ὅμως ἡ
περίπτωση. εἰς τὴν κερῶδες συνέταχε με-
τὰ τὴν κακή μοῖρα του πρῶτο, πρῶτο εἰχνοῦσαν
εἰς ἡ νέα δὲν, πρῶτο κατέλας δὲν φῶρισε πρῶ-
το ὁδηγῶσε. Θυμάμαι, εἰς τὴν σκωφῶν του
εἰς ἡμῶν ἀφῶντας πρῶτο του τὴν
αἰσθητικὰ του κομμουνισμοῦ ἐπεσημάνε τους
κινδύνους ἀπὸ τὴν λαοῖσιν μέρους Ins δια-
κῶν Ins ἀναγκῆς ἑρώτης με τὴν
νεοεφευρέσει σκωφῶν πρῶτο. Ἐλῶν-
κε εἰς ἡ ἰδιῶν ἐπισημῶν εἰς τὴν
κυρίαρχων μέσων μαρτῶν ἐπισημῶν.

εἰς ἡμῶν εἰς τὴν πρῶτο μέρος πρῶ-
το ἐπισημῶν. Ἐπῶν κατῶν ἐκεἶ τῶν
Νομῶν Νομοτεχνας. Ο ἡμ Μπέροου,
• Τσέσραβ Μῶν καὶ Τζοσεφ Μπρότοκο.

Ηταν επίσης εκεί η Βουργάρα ποιητριά και
Αντιπρόεδρος τότε της Χώρας της Μπαγκια
Νικηφόρα, ο Γερμανός ποιητής Χανς Εντγκερμπερ-
γκερ, η Αμερικανίδα κριτικός Γουόλαν Γουόλφσον
η Αφρική πεζογράφος Ντόρις Λέσβιγκ κ.α.

Ο Μπέροου είχε ^{κάνει μια} ~~επισημάνση~~ που έδωσε τρο-
φή σε συζήτηση. Στην ανάλογη, είπε, η δια-
κόνηση διαδραμάτιζε κάποτε ρόλο τώρα όμως με
τις αλλαγές περιωροποιήθηκε. Σ'εμάς, στην
Δύση την πνευματικότητα την υπερβαίναμε
η γυχαφωρία και δεν λαμβάνει κανένας υπ'
όψιν του την διακόνηση.

Ο Γουόλαν Γουόλφσον υπογράμμισε το γεγονός,
ότι στις φεαυγές της διακόνησης της ανα-
λογικής Ευρώπης αναπτύσσεται επικίνδυνα
το εθνικιστικό πνεύμα. Έθεσε κι ένα ερω-
τήμα για συζήτηση για προσημαλισμό, ένα
ερώτημα, πω ακόμα αιφείλα. Μετά την
κατάρευση του Μαρξισμού, πω θα μελα-
τοπισόταν η ανήγνη για πρόοδο.

Μια διαπίστωση, που ήταν κοινή, έλεγε
πως ο ρόλος της διακόνησης στο κοινω-
τικό σύστημα συρρικνωνόταν.

Με τον Αξιονωφ αναμαζαμε Ινέρωτα,
διδάσκεις και σε μια περίοδο, πω
αποσιώμαμε από το νησί συνδύαζε επί-
σκεψη του στην Μόσχα με μπάλα στην
δαμάσα της Λιέννας. ΗΟΝ Αξιονωφ χρωστώ

~~παιδί~~ Ην γνωρίζω α μου με τον καθηγητή του Πανεπιστημίου της Ουαχάμα Τζερά Καλίε. Καπρίος ο Τζερά από τον αφο Θεόδωρο της Ημερίνου, με εμμονές και ταρκινές καλοβοές, είχε μεταναστεύσει στην Αμερική στην ηλικία των 15 χρόνων, ήταν ην επαγγελματία ανεξαρτησίας, το 1960 - , πήγε σε μας δέρας του στο Μπου Τρέσεο, επόδωσε σε συνέχεια στα Πανεπιστήμια του Γιάι και του Μου Μέξικο και διατρέπει σήμερα στον χώρο της συγκριτικής λογοτεχνίας.

Ανδρική ακόμη στα Κάρτιο, μου είχε πει ^{Αξιότιμος} που έχει γράψει ένα καλαγματολόγο βιβλίο για τον κόσμο, όπου αναπτύσσεται το πνευματικό κριτήριο των εξερευνητών. Είναι ταυτόχρονα και δεικνύει ενός εξαιρετικού περιοδικού "Παγκόσμια Λογοτεχνία Ημέρα".

Μου έδωσε την δεικνύση, άρχισε μια επικοινωνία, μας προσήγγισε στην Ουαχάμα, δέχθηκε επίσημα, αδή όμως είχε μια άλλη ιστορία. Την κνοζη του 95 ούλας ήδη στην Κόπεο διαβάσα στο περιοδικό του Τζερά Καλίε, ~~εργασία~~ που κρύπτει με μεγάλο δίνου συνεργατών την λογοτεχνία διεθνώς, κριτικό σημείωμα για την λογοτεχνία του Αξιότιμου "Η Λαίμα της Μόσχας", που μόλις είχε κομμορροήσει στην Ρωσία. Εργασία του είπα μου και σε λίγες βδομάδες μου έστειλε τον πρώτο τόμο της λογοτεχνίας στην αγγλική έκδοση, που είχε ήδη ολοκληρωθεί. Μου έγραψε ταυτόχρονα, ότι στην Γαλλία είχε κομμο-

φορέσει ήδη η τεχνολογία είναι λοιπόν. Ο δώ-
 λεος λοιπος της αγγλικής εκδοσης (εκδόσεις
 Ραυλου Χαιου) θα κυκλοφορήσει το 1996. «Σε-
 νιές του χειμώνα» ο τίτλος του πρώτου μέρους
 «Άνοιμα του χειμώνα» ο τίτλος του δεύτερου.
 Λογος ειδων πέρα του χιμίου.

Το ~~πρώτο~~ μνημειώδες από έργο ξεκινά το
 1925, όταν πια ο Λιάβι είναι ο πανίσχυρος άντρας
 της βόρεινης Ένωσης παρακολουθεί τις εσωτέρι-
 κές περιπέτειες των εκκλήσεων του 30,
 μπαίνει μέσα στον κυκλώνα του παγκοσμίου
 πολέμου το 40 και φτάνει μέχρι το
 1953, την χρονιά του θανάτου του Λιάβι.
 Έχουμε μπροστά μας δηλαδή ένα πικτόγραμμα
 του πικρών ελαγνυμών χρόνων, που εκα-
 ταν ακόμα πιο πικρή για τον σοβιετικό γαό
 την βόρεινη δοκιμασία του Πατριωτικού Πολέμου.

Ο Αξιώνωφ κινεί στο μοντέλο με
 Ρόνομα του και την λαδιούλα τους ιστορικές
 μορφές και πρόσωπα που πλάσει η
 καλλιτεχνική του φαντασία. Αναγάγει δηλαδή
 μια παράδοση λογοτεχνική, που δημιούρ-
 γησε μνημειώδη έργα.

Με δυο περιπτώσεις ο συγγραφέας μας
 φέρνει αλληλένδετους με τον ίδιο τον Λιάβι.
 Είναι ιστορικό γεγονός, ότι ο Ιωσήφ Βίβ-

Βασιλάνοβιτς έπασχε από δυσκοιλιότητα, ει-
 ναι επίσης ισολογικό γεγονός, ότι στην πε-
 ρίοδο του θανάτου του ζείσπασε στην Μό-
 σχα η υπόθεση των εβραίων γαλεών,
 που κληρονομήσαν για λόγους επεδίωξαν να
 τον εννοώσουν. Ο κεντρικός χαρακτήρας του
 μυθολογικού, διάσημος γαλεός της Αναδημαί-
 νος, ο Μπορίς Γκραντσοφ, κατείχε ως στις
 δύο περιπτώσεις στα άδρια του Κρεμλίνου για
 να δώσει την γραμμή του. Έχουν μια εκτετα-
 κτική δύναμη αλλά οι σχέσεις. Στην πρώτη
 περίπτωση, προπολεμική φάση από, όταν οι
 εκκλήσεις βρίσκονται σε πλήρη οργασμό, η πα-
 ρέμβαση του Γκραντσοφ είναι απολεγεματική. Θεω-
 ρώει τον Αϊζην νικηφόρος εκφράζει την προ-
 δομική να τον αναμοίγει. Δεν υπάρχει καί
 που θα ήθελε να του συνήσει; Ο γαλεός μια
 ώρα, περιήραν μορφή μ'όλα τα χαρακτηριστικά
 της γνώσης εσωτερικής φύξης αρνείται να συνήσει
 ολιγότο. Παρόλο που τα παιδιά του είναι
 ήδη δούλα της προανόιμης εξουσίας. Ο πρώτος,
 ο Νικητά, επιτηδέχης του φρόντιζε κι ο
 δεύτερος, ο Κίριλ, γεωμετρίας της κομμάτι-
 κής οργάνωσης της Μόσχας έχουν ήδη
 συνηθίσει κι η κόρη, η Νίνα, ποιήτρια
 προσπαθούσε να παρόψει την σύλληψη.

Δεν είναι φυσικά η παράδοση των γε-
 νιών που δραματίζονται κι που ο συγ-

φασείας οδηγεί με μαλακά κρανώλας
 στέφει στα λαδάχονα τα υψηλά της πλοκής
 Ο Αξιώτης κινείται με λεπτή άβυσσ μέσα
 στα γεγονότα μιας εποχής που σημάδεψε
 όσο λίγα από τον αιώνα μας. Το γυμνό
 που μετέφερε μέσα του στο γυμνό, που συγ-
 κέντρωσε από αφηγήσεις και διηγήματα είναι
 τόσο πρώτο που κρυφά κωμεικτικά
 μέσα του δίνει έσοι του αίσθησης μιας
 λειτουργικής αλήθειας.

Στην δεύτερη περίπτωση λειτουργεί ο επαγγελμα-
 τίας επιστήμονας. Εξελάσσοντας ο Μπορίς
 Γκρανίτς τον εσωτερικό κόσμο του κλίμα
 επαναλαμβάνει την διάγνωση του άλλου γράφει.
 Ο αδελφός πρέπει να γίνει εισοταστικά λεπτό
 ζωής. Αυτή η γνωμάτευση είναι αμελή για
 να ειχθεί ο ακαδημαϊκός στα μπουζούκια της
 ασφάλειας και να περάσει από τους κόλπους
 της κηρύξης, αδός είναι κι ο "Ηρώας (α
 Χειμώνα". Κι είναι ήρωας γιατί αδός είναι
 και σε λεγόμενα ανάμνηση ο προμηθεύς
 νικητής με την κροσσική που δίνει η ιστορία.
 Όταν λειτουργεί και αναδύεται από το μυθι-
 στήριο του Αξιώτη λείπει η γέννηση που
 γίνεται στο στόμα είναι η γέννηση που αφηθεί

πιασ Ins η συνάντηση με ωστόσο, α-
 κέρτους, δυνάμεις ανδρωτός, ευδακμική απ'
 αδής Ins πνευτής είναι η πορεία του Νι-
 κηλα ~~Κραίντωρ~~. Ηλις πιο κρίσιμες μέ-
 ρες Ins μάχης Ins Μόσχας όλων οι χι-
 τρήνικες ορδές βρισκόνταν προ των πυλών
 Ins, κι ο κίνδυνος ήταν θανάσιμος. Προβλή-
 νει έλλογη η ανάγκη να χρησιμοποιηθεί
 όλη απόμεινε από τα ελάχιστα του κοκκινού
 Αραού που είχαν απομείνουν. Είναι αβίαση
 την ζωή του Νικηλα. Μεταφέρεται στην Μόσχα
 και του αναλίδεται η διοίκηση επίγειας Ελλάδας
 που ασολογή Ins είναι να προελαίσει προς
 την καρδιά Ins Γερμανίας. Πραγματοποιούμε εδώ
 την δραμβεδική πορεία του Νικηλα, περπατά
 από νύνη σε νύνη, πρρασμοφορείται, γινεται
 Ηρώς, τριγύρω του όμως συνεχίζεται ο ανδρωτός
 του Μπέρια (πόσο σωλάρα δίνονται ο ενεργισμός Ins
 σολεάνης αδής μορφή) έτοιμοι να του συλλάβουν
 και πάλι και να του εξαφανίσουν. Ο Νικηλα
 φυσικά δεν θα χάρει να νύνη στα σκολωδαί
 από σερπια ακροβουλή όλων είχε ήδη προελαίσει
 ελα το τέλος του από ~~ε~~ εκείνους που χέρια
 εξυμείψαν την ζωή του. Είναι όμως και πάλι
 ο νόμος νύνης.

Η "Λαίμα Ins Μόσχας" είναι ελα
 από τα λίγα ίσως σύχρα δημοσημιαία
 που σπρωκόντολε να τα καλαίωσει η ιστορία

και θα τα υαλαξίσει στην χορεία των γρασε-
σιμων, βιαδιό και δημοτολογημεία η
κρίση ανιχούει την λογία σε συχε-
τισμό με την γρασική παράδοση.

Ο κριτικός της "Ουίη Αρηι Ζουρνάη"
είδε το μυθιστόρημα του Βασίη Αξιδώρη
σαν μια πρόκληση του συγγραφέα προς
τον Λέοντα Τζοβί: στο δικό του πεδίο.
"Ο Αξιδώρη, γράφει, δημιούργησε ένα γι-
γανθικό ισλαμικό έπος στο μεγαλειώδες
προεπιναελαμικό μοντέλο."

Κι ο κριτικός της "Νιου Περκ Τάιμς" προ-
έβλεψε ευρισκόμενος στο ίδιο κηκος κώχλος,
"Ηλις "Γενές του χειμώτα" ο Β.Α. Ζεκι-
νισε να γράφει τον "Πόλεμο και ειρήνη"
του 20ού αιώτα αναμηνύοντας γανθισμούς με
ισλαμικούς χαρακτήρες.. Πιστεύω ότι αυτό το μυθι-
στόρημα θα γίνει για πολλή καιρό και θα αν-
τιχούεται σαν μια από τις πιο αξιόλογες ισλα-
μικές και νοσολεχνικές υαλαχίσεις ενός βοθε-
εού αιώτα."

Δεν είναι φυσικό ακόμα αν η λογία
αυτή θα δει συντομα το φως της δημοσίη-
τας στον ελληνικό χώρο.